

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Постнікова Сергія Михайловича щодо тлумачення пункту 4 Постанови Верховної Ради України "Про введення в дію Закону України "Про Державний бюджет України на 1995 рік" та частини п'ятнадцятої статті 8 Закону України "Про підприємництво"

м.Київ

5 червня 1997 року

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Тимченка Івана Артемовича - головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мартиненка Петра Федоровича,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Яценка Станіслава Сергійовича

розглянув питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Постнікова Сергія Михайловича.

Заслухавши суддю-доповідача Селівона Миколу Федосовича про результати попереднього вивчення конституційного звернення та розглянувши матеріали цього звернення, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Постніков С.М. звернувся до Конституційного Суду України з проханням дати офіційне тлумачення пункту 4 Постанови Верховної Ради України від 7 квітня 1995 року "Про введення в дію Закону України "Про Державний бюджет України на 1995 рік" в редакції від 13 липня 1995 року та частини п'ятнадцятої статті 8 Закону України від 7 лютого 1991 року "Про підприємництво" в редакції від 15 жовтня 1992 року.

2. Заявник зазначає, що підставою для конституційного звернення стали суперечливі роз'яснення Міністерства економіки України, Міністерства фінансів України, Комісії з питань бюджету Верховної Ради України, Державної податкової адміністрації в Київській області щодо застосування положення пункту 4 зазначеної Постанови Верховної Ради України про обрахування ставок і розмірів податків, зборів та інших обов'язкових платежів, які справляються на території України і повністю або частково надходять до бюджетів усіх рівнів, у співвідношенні з розміром установленого чинним законодавством неоподаткованого мінімуму доходів громадян за місяць при обчисленні розміру плати за державну реєстрацію суб'єктів підприємництва.

Такі роз'яснення, на думку заявника, дали підставу окремим органам місцевого самоврядування віднести плату за державну реєстрацію суб'єктів підприємницької діяльності до місцевих зборів і обраховувати її виходячи з розміру неоподаткованого мінімуму доходів громадян, що призвело до обмеження гарантії свободи підприємницької діяльності і права на працю. Згідно зі статтями 14 і 15 Закону України "Про систему оподаткування" плата за державну реєстрацію суб'єктів підприємництва не входить до вичерпного переліку податків, зборів та інших обов'язкових платежів, що справляються на території України, і тому, як вважає заявник, до неї не можуть застосовуватись положення пункту 4 Постанови Верховної Ради України, а її розмір має визначатись Постановами Кабінету Міністрів України від 22 квітня 1994 року № 276 та від 3 квітня 1996 року № 406.

3. Відповідно до частини другої статті 147 Конституції України, пункту 4 статті 13 Закону України "Про Конституційний Суд України" до повноважень Конституційного Суду України належить офіційне тлумачення Конституції України та законів України. Тлумачення інших правових актів, у тому числі і постанов Верховної Ради України, не є компетенцією Конституційного Суду України.

4. Підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України, як передбачає стаття 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України та законів України судами та іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

У матеріалах звернення даних про неоднозначне застосування органами державної влади, зокрема Кабінетом Міністрів України, частини п'ятнадцятої статті 8 Закону України "Про підприємництво", офіційно витлумачити яку просить заявник, немає.

Не може бути прийнято посилання заявника на обмеження його прав, оскільки зміна встановленого законом розміру плати за державну реєстрацію суб'єктів підприємництва не є обмеженням конституційних прав громадян на підприємницьку діяльність і права на працю.

5. Колегія суддів Конституційного Суду України у справах за конституційними зверненнями ухвалою від 8 квітня 1997 року відмовила у відкритті провадження у справі за конституційним зверненням Постнікова С.М.

Враховуючи наведене і керуючись статтею 150 Конституції України, пунктом 2 статті 45 і статтею 50 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" - невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України "Про Конституційний Суд України", у відкритті провадження у справі за конституційним

зверненням Постнікова Сергія Михайловича про офіційне тлумачення пункту 4 Постанови Верховної Ради України від 7 квітня 1995 року "Про введення в дію Закону України "Про державний бюджет України на 1995 рік" в редакції від 13 липня 1995 року та частини п'ятнадцятої статті 8 Закону України "Про підприємництво" від 7 лютого 1991 року в редакції від 15 жовтня 1992 року.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і оскарженню не підлягає.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ

м. К и ї в

5 червня 1997 року

№ 17-з

Справа № 018/527-97